

De gigantische plateauzolen (ook ordinair) die toen in het straatbeeld te bewonderen waren, zijn inmiddels wel al terug en komen we deze zomer zeker tegen (ze liggen al in de winkels). De gematigde plateauzool van zo'n twee, drie centimeter die oorspronkelijk onder damesschoenen uit de jaren '30 zat, draag ik al een paar jaar. Een uitkomst als je niet zo lang bent: echt hoge hakken met redelijk draagcomfort, omdat de zool de afgrond tussen hak en vloer compenseert.

In de brugklas waren de 'laarzen met blokhakken', laarzen van naturelkleurig leer met een grote vierkante hak eronder, de grote hit. Nadeel: ook de stomme jongens uit de klas hadden die aan. Maar een beter argument tegen de blokhak was de opkomst van de cowboylaars. Dat waren laarzen met puntneuzen, brede, al dan niet bewerkte schachten en een schuin aflopende hak. De mijne waren zo schuin dat

ik bijna met mijn achterhoofd op straat klapte. Voor die laarzen moest ik sparen: de 200 gulden lagen zeker 100 gulden boven het schoenenbudget bij ons thuis. Dat ze twee maten te groot waren, nam ik voor lief. Mijn maat was er niet meer en ik zou er vast nog wel ingroeien (niet dus).

Zowel de blokhaklaars als de cowboylaars hebben een tweede (en een derde) kans gehad. Aan puntlaarzen doe ik niet meer, maar mijn blokhaklaarzen 2.0 vind ik nog steeds super: felblauw suède met een zwarte blokhak in plaats van een houtkleurige. Want het gaat om de details, natuurlijk. Eind jaren '70 liep iedereen die er een beetje toe deed op Roots, veter-schoenen met een zool die was gebaseerd op de loop van natuurvolkeren - over achterover leunen gesproken. Voor Roots moest je helemaal naar Amsterdam, want er was maar één winkel

in Nederland, in de Damstraat. Je moest er niet alleen voor reizen, ze waren ook nog eens behoorlijk aan de prijs. Nep-Roots dan maar? Helemaal, ze haalden het in de verste verte niet bij de echte. Ook Roots blijken nog te bestaan, via internet. Maar dat ik anno 2012 er veel mensen op zie lopen, kan ik niet zeggen. De schoenen van het merk Sketcher's komen nog het dichtst in de buurt.

En zo komt bijna alles wat ik ooit aan mijn voeten had, opnieuw in

(want ja, ik heb ze nog). De 2012-versie is niet alleen een retro-uitgave van dat model. Je hebt ze nu ook met hoge hak of een laars-schacht met veters.

Deze zomer mogen we ons volgens kenners verheugen in color-blocking-schoenen. Die had je vroeger ook wel, maar altijd maar twee kleuren, of complementaire kleuren. Nu gaan we geperforeerd leder zien, herenbrogues voor dames, die nette veterschoenen met gaatjes. Heb ik ook al eens aangehad, in de jaren

'Mijn cowboylaarzen hadden zo'n schuine hak, dat ik bijna met mijn achterhoofd op straat klapte'

de mode. Zelfs de Zweedse klompen, met houten zolen en hakken, open hiel maar dichte teen, lederen bovenkant en afgezet met echte kopspijkertjes waarmee we en masse de juffen van de lagere school horendol klostten, ik zag ze weer liggen van de week. De juf zelf droeg sandalen met hoge houten hakken - die heb ik nu ook. Twee paar, want goedkoop, bij de tijd en ze lopen verrukkelijk.

Bootschoenen, die met die koordjes langs de rand, werden eerst alleen gedragen door zeilers; in de jaren '80 droeg iedereen ze gewoon op straat. Timberlands had je er zelfs van, met een ruig-terreinprofielzool eronder. Anno 2012 zijn er vooral damesmodellen in de 'nautic'-kleuren rood-wit-blauw. Basketballers van All Stars, nog een paar waarvoor ik moest sparen, stammen uit 1917, werden eerst gemeengoed in de VS, hip in de jaren '50-'60 en zijn sindsdien niet meer weggeweest. Met 'ollies' loop je nooit voor gek.

De stoere Dr. Martens, eveneens stammend uit de punkperiode, waren oorspronkelijk vrijwel onverslijtbare werkmansschoenen, alleen in zwart te verkrijgen in hoog of laag model. Punks liepen erop, maar ook de gevreesde skinheads, waarvan een deel extreemrechtse sympathieën had (het schijnt dat je aan de veterkleur -rood of geel - kon zien of je een goeie of een foute skin voor je had). De mijne hadden stalen neuzen. Dr. Martens zijn er nog steeds, in alle kleuren van de regenboog, zelfs met bloemetjesdessin. Een goedkoop ogende kopie was vorige winter voor een paar tientjes te koop bij H&M - ook in kindermaten.

De quasi-bergschoenen (lichtbruin met donkerbruine blokken en rode veters) die begin jaren '80 helemaal hip waren, zou ik nog steeds aan kunnen

'80, met puntneus. De rockabillyrevivaljaren. Ze waren iets te krap (of kwam dat door die dikke witte sportsokken?). Helemaal te gek waren de Teddyshoes met dikke crèpezolen, maar die had je toen alleen in herenmaten.

De voorspelling (en een snelle blik in de online winkels) leert dat we ook de Dolly Dots-laarzen uit de jaren '80 weer gaan omarmen. Bruin suède of juist in zoete pasteltinten met als belangrijkste kenmerk franjes op de schachten. Die had ik toen niet, en nu weer niet: niet mijn stijl. Dat geldt ook voor de afzaklaarsjes uit die tijd, die ik ook al ben tegengekomen. De sleehak is alweer een paar jaar bon ton en doet ook deze zomer mee. Gelukkig niet, zoals in de jaren '70, met zo'n lelijke spekszool van bubbelig, licht rubber.

Keuze te over, zomer 2012. Zo'n beetje alle trends waaraan ik me heb overgegeven, zijn weer, of nog verkrijgbaar. Allemaal tegelijkertijd. En dan zijn er nog trends waaraan ik expliciet niet meedeed: Crocs bijvoorbeeld, of Uggs. Zo lelijk... (Sorry, vriendinnen!)

Ik heb nog geen alternatief voor het weggegooid matgroene paar. Het liefst een model dat ik nog niet heb gedragen. Er gloort hoop, want onderaan het 'very hot-lijstje' lees ik: bolle neuzen. Het zal toch niet? Krijg ik een herkansing? Voorbeelden heb ik nog niet gezien, maar wie weet!■

PRIVÉCOLLECTIE

PEEPTOE Goudkleurig met stoffen strik.

SANDALEN Met hoge 'houten' hak.

CAMPER links en rechts verschillen.

PUMPS Met harig dierenvelletje.

DR.MARTENS Met stalen neuzen.

SHOOTIES Enkellaarsjes versie 2011.

